

TITVLVS XXIII

mi fili: ne quicq̄ ex his prætermittas: neu magis haberī ūe,
lis q̄ esse bon⁹. **F**ucat⁹ em̄ color & dissimulata quæq; dela-
bunt: **V**era sp bona pmanēt: & uiuos exornāt: & mortuis
uitā parāt. **C**harissim⁹ nobis es: at multo: ut ait **Tulli⁹**: eris **Tullius**
charior si meos non aspernabere monitus. **B**ene uale. **E**x
Mediolano. x. kl. Februarias.

Synonyma paternalia.

Ego te ad uirtutē bortor.

Cupio te fieri meliore.

Amplectare si me audias uirtutē omnē.

Nibilo mibi magis gratificabere: q̄ si laudi omnem operā
adb̄ebis.

Tunc mibi multo iucūdior fies: cū uidebo te nulli plus q̄
gloriz uacare studio.

Nibil magis desidero: q̄ tuæ uirtutis famā.

Fac ut ingenij tui uiuacitatē: cū omni cōiungas laude.

Nil decet te magis mi fili q̄ ut tuis te maiorib⁹ reddas non
inferiorem.

Cum oēs debeāt se modeſtissimos exhibere: tū multo tu
magis in quē oīm sunt oculi cōuersi.

Peto abs te iprīmis hoc: ut te studiosissimū lrāꝝ efficias.

Sibonis te morib⁹ dedicaris: tā incredibili nos afficies uo
luptate: ut ad cumulū addi quæat nihil.

Viuū me diuti⁹ optabis: ubi te uirtutib⁹ totū dedideris.

Vt sis excellēti laude prædit⁹: omnē exerceo curā.

Tunc me fœlicē existimabo: cū ea te gratia uidebo præ-
stantē: quæ te numeret inter claros.

Titulus. xxiiij.

Maternalis familiaris.

Cupio te mi fili ad nos redire incolumē. **S**ed ut id cito fi-
at: te uæbementi⁹ oro: ut uiuā. **N**am sine te uita mibi fit in
iucūda. **D**ebes tu quoq; labores mibi meos compēsare q;
bus sum diuti⁹ in te pariendo: educando: nutriēdoq; defa-
tigata. **Q**uæ aut̄ est cōpēsatio mibi uel charior: uel optati,
or q̄ ut te uideā: audiā: amplectar: **P**ater tu⁹ uir est: nec eo

k

TITVLVS XXIII

te aluit dolore ac cura: quib⁹ ego semper anxia tuae ualit⁹
dinis. Prop̄ ea is te destinat studior⁹ laborib⁹. Ego te ma-
lim uiuū bene q̄ ualentē apud nos esse q̄ istic litteratissim⁹
in periculo q̄ ualitudinis. Scio qd̄ desit apud exteror⁹ filio
meo. Vbi mollia: quæ hic tibi parare sum solitas. Vbi cibo,
rū iucunditas: ubi ocius. Istic laboras: ut aiūt: semp. Quid ti-
bi quæris mi fili? Num Herculis Theseiue labores? Quid
tū: ut moriaris: uelut illi iutenes obierunt. Redi ad nos te
rogo: nec patrē seuer⁹ audias & crudelē. Ita fac & cito. Be-
ne uale. Ex Mediolano. ix. Kl. Februarias.

Maternalis familiarissima.

Audio te mi fili: aliqd⁹ aduersa ualitudine laborasse: nūc
autem conualuisse. Me miseram in hunc usq; diem ea de-
re nibil mibi significat⁹ est: cura per deū immortalem tuā
ualitudinem diligenter: si mea non tibi min⁹ est seruanda
uita q̄ tua. Tuus enim interitus sine meo non procederet.
Scis q̄ te amem anime mi: q̄ cupiam te mibi superstitem
ac tuis omnib⁹. Si nocet studiū tibi: desere quicquid obest
& te mibi serua sanū: & fac ut te cito uideā. Vale. Ex Mer-
diolano. viij. Kl. Februarias.

Maternalis grauis.

Scio te mi dulcissime fili non latere nibil usq; te matrī tuæ
charius esse posse. Non enim ab re fictū a poetis perhibet
Ceres q̄re Cererem tam curiose Persephonem filiam inquire sol-
pserpinā tam: cū per uniuersam Siciliam clamaret in triuijs. Quod
quæsluit Aristoteles si de filia tam fuit diligens mater: quid est censem⁹ de fi-
lio matrem cogitare. Docet enim Aristoteles: cur filio ma-
gis afficiatur q̄ filiæ genitrix: quoniam cū inualida sit mu-
lier seſe adiuuare: plus eum diligat: a quo plus speret adiu-
uari. Cum autem natum: non nesciat patris bæredem fo-
re: qui domum regat: quandoquidem vir (qui iunior uxori
re solet esse: moriturus etiam censem⁹ oc̄us) in eo se totam
componit: & ab eo sic pendet: ut cum eius incolumente
suam quoq; incolumentatem uidet esse coniunctam. Ad hæc
Plato autem: ut Plato uoluit: non minus ad procreandum ma-

TITVLVS XXIIII

ternum concurrit semen: q̄ patrī: ut Deucalionem & Deucalion
 Pyrrham coniuges admonuisse dicitur Themis: lapides: & Pyrrha
 hoc est matris ossa post se iacerent: ut Iuuenalis post dilu- Themis
 uium prosecutus est inquiens: Et maribus nudas ostendit Iuuenalis
 Pyrrha puellas. Quid quod plus sibi ex matre sumunt pi-
 gnora q̄ ex patres. Nam ab eo prodeunt sola seminaria: ab
 hac autem non originem habent modo: sed fountē: sed
 sanguine: carne: spiritu: neruisq; congregantē: sed educan-
 tur in laboribus & eruminis interdum plurimis: ut Bernar **Bernardus**
 dus inquit. Amat eos igitur mater plurimum: ut uel in mi-
 nimis cognosci bestiolis potest: & angitur eorū causa uæ-
 bementius: ut & illud est Linus: ut gallina suos pullos fouet **Linus**
 anxia: miluus ne præmat acrius: & animo absentib; filijs
 nunq; conqescit: quare comica sentētia scriptū est: præsta-
 re: ut eueniūt hominibus quæ coniuges suspicant: q̄ quæ
 matres: cū coniuges de illarū uoluptate sint gelotypæ: ne
 cū alijs gaudeāt fœminis: matres uero de discriminib; me-
 ticulosæ: ne filijs ulla inciderint aduersa. Nūc me præmūt
 de te insomnia mī fili: ut illud Virgilianū de Didone mīhi
 accidat: Anna soror quæ me suspensam insomnia terrēt
 Nūc ne incideris in itinere in latrones: aut in urbe factiosa
 in inimicitias: aut inter disceptandū in rixas: & a cōtume-
 lijs & conuitijs ad uulnera conueneris: dubito: uereor: ti-
 meo: discrucior. Scio q̄ magno sis aio: q̄ alta mente: q̄ p-
 ætate forte prouoceris. Ne quē lædas: neu lædaris ab ullo
 assidue agito. Væ matri omniū infelicissimæ qd esset pri-
 optandū: aut qd poti⁹ non optandū: periculo ægrotatio-
 nis atq; mortis: q̄ ut tibi quicq; sinistri (quod auertat sum-
 mus Iupiter) accideret: Vnde sic igit apud exterōs mī fili:
 ut te memineris istic solū sine parentib;: sine agnatis & co-
 gnatis: sine propings esse ullis: ut te manchū iudices: ut ti-
 bi semper metuas: ut possis salu⁹ ad me redire. Cura dūta-
 xat studia quoꝝ te causa istuc leuerus pater misit. Cura si-
 potes sine periculo uitæ: sin id neq; uitæ imprimis cōsule:
 literas desere. Satis erit patrimonij. Satis maternæ dotis.

k 2

Vit. 4. æne.

Non audis quotidie dei seruos improbare in multis multas litteras? Vnde simpliciter ac religiose: deo te quotidie cōmenda. Vtere deis uoꝝ familiaritate. A conuentibꝫ & scholariū cōetu absis. Valitudinē semp cura. Bene uale. Ex Mediolano. vii. Kl. Februarias.

(S)ynonyma maternalia.

Caue tuæ uitæ mi fili.
Fac per deū ne tuā ualitudinē negligas.
Esto de te fili curiosus.
Succurre anxietati meæ: quā de te capio.
Sum de tua ualitudine semp suspecta.
Nil plus appeto: q̄d semp de te quicq̄ audire.
Te mibi serua mi fili diligēter.
Euitato rixas: cōtumelias & cōuitia.
Si fanus ad me redis: satis te litteraꝝ hauiſſe ducā.
Sum affidue de te in ambiguo: ne qđ tibi accidat.
Si me uiuā esse uis: fac ut tibi oia pro arbitrio sint meo.
Quod a supis die noctuꝝ opto: p̄uide semp: ut om̄ia tibi bene succedant.
In om̄i re tua deū aduoca tutorē atq̄ defensore.
Inter oēs curas tuas dītinis incūbe monitis.
Audi me fili: & cū ualitudine cito ad me regredere.
Tam te doctū nō expesto: q̄d pater: modo bene ualeas & oc̄ius huic reuertaris.
Quæris qđ primū abs te uelim: ut a periculis caueas: qđ secundū: ut ualeas: qđ tertiuꝝ: ut redeas.

(T)itulus. xxv.

(F)ilialis familiaris.

Et si scio pater optime: nihil te mibi consuluisse quod non Apollinis sit oraculo Apollinis uerius: duxi tamen meaꝝ esse partitū oraculum ad ea quæ scripsisti: non nihil respondere. Accepi omnis tuas admonitiones eam in sententia: in quā prolatae sunt. Quid em̄ censere possum de me patrē nō intelligere longe meliꝝ: q̄d mibi per ætatē liceat? Non ab re inquit Aristoteles: non esse iuuenē moralis disciplinæ auditorē idoneus